

Одавно се нисмо срили са овако језички густим рукописом, инвентивним, несвакидашњим, духовитим. У маниру стилске микроскопије не само свакој реченици, већ свакој речи, па и сваком слову, на шта указују разнолики облици и видови графичке презентације, дат је апсолутни значај. Евидентна је пишчева брига за језик. То са једне стране резултира посебним, изненађујућим стилем, а са друге стране помера књижевно тежиште дела са голе романескне приче на сам начин приповедања. Нарочито је упечатљив сатирично-критички моменат који дело чини веома духовитим. Уверен сам да би рукопис требало објавити јер је његова језичка енергија готово без преседана у данашњој српској књижевности.

Проф.др Михајло Пантић